

taget Skridtet fuldt ud og sagt: Nej, lad der for Oversættelser gælde akkurat den samme Beskyttelse, som gælder for andre Gengivelser af Værker. Der er altsaa udslettet enhver Særegenhed for Beskyttelsen mod Oversættelser. Det har man vedtaget i Konventionen, og det er ganske stemmende med Forholdenes Natur. Jeg skal ikke indlade mig paa en teoretisk Begrundelse deraf, men blot bemærke, at stor praktisk Betydning faar det ikke, thi det er de færreste Værker, som nogen efter 10 Aars Forløb tænker paa at oversætte.

Med Hensyn til Indskrænkninger i Retsbeskyttelsen er der tilkommet en vigtig Bestemmelse, som vi ikke tidligere kendte, og som hos os er af stor Betydning af Hensyn til den betydelige Udvidelse af Sprogundervisningen i den højere Almenskole, som har fundet Sted, en Bestemmelse, som man fra Lærernes og Skolebestyrernes Side meget har ønsket, nemlig om Ret til Aftryk af tidligere udgivne Værker i et fremmed Sprog. Det kan, naar Øjemedet med Sprogundervisningen i den højere Almenskole skal naas, ikke nytte at aftrykke enkelte Brudstykker. Meningen er jo efter de nylagte Planer for Sprogundervisningen, at Disciplene skulle føres ind i Forfatterens hele Tankegang, eller i alt Fald en større Del deraf, saaledes at de virkelig kunne faa en Forstaaelse af det Kulturarbejde, der ligger i Litteraturen, og dette kan ikke naas, medmindre der er Berettigelse til at aftrykke et helt fremmed Værk eller en større Bestanddel deraf, hvilket tidligere kunde møde Hindringer hos Forfatteren. Nu er den fremmede Forfatters Ret til at forhindre saadanne Værkers Aftrykning til Skolebrug indskrænket, dog at den Omstændighed, at det er til Skolebrug, skal finde sit Udtryk i, at det ved Anmærkninger til Teksten, Forklaringer, Oversættelser o. s. v. til selve Teksten markeres og bliver tydeligt, at det er til Skolebrug og intet andet, og at disse Aftryk heller ikke passende kunne bruges af andre end Skoledisciple og Lærere. Endelig er der opstillet den Begrænsning, at der mindst skal være hengaaet 2 Aar efter Udløbet af det Aar, i hvilket det benyttede Skrift først er udgivet. Det vil jo ikke blive nogen Hindring for Anvendelsen til Skolebrug, at en saa kort Tid skal være hengaaet. Der kunde være Spørgsmaal, om denne Indskrænkning ikke kommer i Strid med Bernerkonventionen, men i den Henseende har Regeringen været omhyggelig med at sikre sig, at den ikke betragtes

som værende i Strid med Konventionen, saa at vi altsaa i den Henseende ere paa den sikre Side ved at vedtage denne for særlig danske Interesser meget vigtige Bestemmelse.

Med Hensyn til Kunstnerretten, altsaa hvad den formgivende eller, som man med et meget daarligt dansk Ord kalder det, den bildende Kunst angaar, skal jeg bemærke, at Reglerne om den ere undergaaede en væsentlig redaktionel Ændring, som dog tillige har megen Betydning, idet ikke blot Gengivelse af kunstneriske Værker er beskyttet, men selve det originale Værk, f. Eks. ved en Udstilling, som jo skaffer Penge. Dernæst er der foretaget en væsentlig Udvidelse derved, at man nu endelig er kommen til at yde Arkitekterne Anerkendelse af deres naturlige Ret. De have hidtil efter den gældende Ret kun været beskyttede med Hensyn til deres Tegninger, Planer og Skitser, men ikke med Hensyn til selve deres Bygningsværk, selv om dette er nok saa originalt; det kan afkopieres og bruges af andre. Dette er stridende mod Grundtanken og en Miskenndelse af Arkitekturens Stilling som en virkelig med Skulpturen og Maleriet ligeberettiget og ligestillet Kunst. Jeg vil blot erindre om, at det var meget paa Tale i alt Fald i Udvalget, den Gang vi omformede Kunstnerretparagrafferne i 1908, om vi ikke skulde gaa det Skridt videre nu ogsaa at beskytte Arkitekterne, hvad disse og Kunstakademiet jo meget ønskede, og give dem denne Ligestilling. Vi fandt, at der ikke var tilstrækkelig Anledning til ved den da foreliggende specielle Lejlighed at komme ind derpaa. Nu da Bernerkonventionen har optaget denne Regel, er der saa meget mere Grund og Opfordring for os til at gennemføre en saadan Ligestilling af Arkitekturen med de andre formgivende Kunster, og det er altsaa det, Lovforslaget tilsigter ved sin Redaktion, som nu ganske kort lyder paa, at „en Kunstner har med de af denne Lov følgende Indskrænkninger udelukkende Ret til at offentliggøre sit originale Kunstværk, herunder indbefattet Bygningsværker — eller Dele af dette — samt Gengivelser deraf.“

Ja, jeg kunde jo blive ved at omtale mange Enkeltheder, thi ved Siden af disse Forandringer, som foreslaas indførte i den danske Lov, og som ere nødvendige, for at vi kunne tiltræde den reviderede Konvention, har Ministeriet ladet sig det være magtpaaliggende at gennemgaa og revidere Loven ogsaa med Hensyn til Punkter, som ikke staa i Forbindelse med Revisionen af